LES DEVESES DE GIRONA

LES DEVESES DE GIRONA

QUIM CURBET

El Ter és un riu que neix inquiet i que surt i entra de nou a les terres de Girona, després de fer una marrada per la comarca d'Osona. S'embassa encara impacient a Sau i a Susqueda i després -al Pasteral- decanta les seves aigües cap al darrer tram, per on flueix ja molt més calmós, a voltes exhaust, a través de la Selva, el Gironès i l'Empordà, fins a desembocar entre la platja de l'Estartit i la llenca de dunes de Pals.
En aquesta plana de Girona és on pren una nova dimensió, flanquejat majestuosament a cada riba per llargues deveses, plantacions de pollancres, acers, plàtans i el bordilenc, un encreuament afortunat de diverses menes d'arbre blanc, molt apreciat pel seu llarg tronc, rodó i llis.

D'entre totes aquestes deveses destaca desmesuradament el gran parc arbrat de la ciutat de Girona, que és el més gran de Catalunya i probablement de la península Ibèrica. Els seus plàtans bicentenaris es drecen com altes columnes d'un temple expiatori i les branques que apunten sempre cap al cel enrogeixen a la tardor com un capvespre inesgotable.
Les fulles seques de la Devesa de Girona i de les deveses germanes de Salt, de Sant Gregori, de Celrà, de Cervià, de Bordils i de Flaçà, cobreixen perpètuament els camins com la neu als boscos d'Escandinàvia o la sorra al desert del Sàhara; i, flotant en les aigües amansides del Ter, les fulles semblen la lava d'un gegantí volcà en permanent erupció.
La Devesa, les deveses, és el paisatge de l'eterna tardor gironina; al seu voltant la resta del país s'hi ha emmotllat i la vida flueix sense aturador.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2013/10/10/deveses-girona/638551.html?utm_source=rss